ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 21ης Νοεμβρίου 1994 *

Στην υπόθεση T-368/94 R,

Pierre Blanchard, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Marc-Albert Lucas, δικηγόρο Λιέγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Enelyne Korn, 21, rue de Nassau,

αιτών,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Gianluigi Valesia, κύριο νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναβολής ή αναστολής των εκλογών του τοπικού τομέα Βρυξελλών της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Νοεμβρίου 1994, ο προσφεύγων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση πλειόνων αποφάσεων που έλαβε, στις 3 και 8 Νοεμβρίου 1994, η εφορευτική επιτροπή και ο πρόεδρός της στο πλαίσιο της διαδικασίας για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού του τοπικού τομέα Βρυξελλών της Επιτροπής, με τις οποίες αποκλείσθηκε η συμμετοχή στις εκλογές δύο συνδυασμών υποψηφίων, κατατεθέντων αμφοτέρων από την ίδια συνδικαλιστική οργάνωση, την Union Syndicale.

2 Με χωριστό δικόγραφο, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια ημερομηνία, ο προσφεύγων υπέβαλε επίσης, δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, αίτημα αναβολής ή αναστολής των εκλογών του τοπικού τομέα Βρυξελλών της επιτροπής προσωπικού, οι οποίες θα πραγματοποιούνταν στις 22, 23 και 24 Νοεμβρίου 1994.

3 Η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 17 Νοεμβρίου 1994.

4 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις θέσεις τους κατά τη συνεδρίαση της 18ης Νοεμβρίου 1994.

5 Πριν εξετασθεί το βάσιμο της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να υπενθυμισθεί το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από τα κατατεθέντα υπομνήματα και τις παρασχεθείσες κατά τη συνεδρίαση διευκρινίσεις των διαδίκων.

6 Το άρθρο 9 του ΚΥΚ προβλέπει ότι σε κάθε όργανο συνιστάται επιτροπή προσωπικού. Οι προϋποθέσεις εκλογής της επιτροπής αυτής καθορίζονται, κατά το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ του ΚΥΚ, από τη γενική συνέλευση των υπαλλήλων του κάθε οργάνου.

7 Δυνάμει της εξουσίας που της παρέχει το προαναφερθέν άρθρο, η γενική συνέλευση των υπαλλήλων της Επιτροπής που υπηρετούν στις Βρυξέλλες, υιοθέτησε, στις 15 Σεπτεμβρίου 1992, εκλογικό κανονισμό, του οποίου η ισχύς ανανεώθηκε, χωρίς τροποποιήσεις, από νέα γενική συνέλευση της 20ής Σεπτεμβρίου 1994 για τις εκλογές του τοπικού τομέα Βρυξελλών της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής, των οποίων η διενέργεια ορίστηκε για τις 22, 23 και 24 Νοεμβρίου 1994.

8 Το άρθρο 2 του εκλογικού κανονισμού προβλέπει τη σύσταση εφορευτικής επιτροπής επιφορτισμένης, μεταξύ άλλων, με τον έλεγχο των υποβαλλομένων υποψηφιοτήτων και την απόρριψη όσων δεν ανταποκρίνονται στις προβλεπόμενες από τον εν λόγω κανονισμό (άρθρο 7) προϋποθέσεις. Το άρθρο 2 του εκλογικού κανονισμού προβλέπει ότι οι υποψηφιότητες υποβάλλονται υπό μορφή συνδυασμών που περιλαμβάνουν, κατ' ανώτατον όριο, 27 υποψηφίους και 27 αναπληρωματικούς ο καθένας.

9 Στις 18 Οκτωβρίου 1994, η Union Syndicale, συνδικαλιστική/επαγγελματική οργάνωση των ευρωπαίων υπαλλήλων (στο εξής: ΣΕΟ) κατά την έννοια του

άρθρου 24α του ΚΥΚ, υπέβαλε στην εφορευτική επιτροπή δύο συνδυασμούς με 27 ζεύγη υποψηφίων, οι οποίοι εμφανίζονταν υπό το έμβλημα της Union Syndicale. Ο ένας εξ αυτών έφερε τον τίτλο «Union Syndicale» και είχε επικεφαλής τον L. Schubert, αντιπρόεδρο της Union Syndicale· ο έτερος έφερε τον τίτλο «Research/Union Syndicale» και είχε επικεφαλής τον P. Blanchard, πρόεδρο της Union Syndicale. Ο κατάλογος αυτός απετελείτο, εν μέρει, από μονίμους και μη μονίμους υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου των Κοινοτήτων, κατά την έννοια των άρθρων 92 έως 101 του ΚΥΚ.

10 Όπως προκύπτει από πρακτικό της 20ής Οκτωβρίου 1994, η εφορευτική επιτροπή, κατά τη συνεδρίαση της 19ης Οκτωβρίου 1994, ενέκρινε τους επτά συνδυασμούς που είχαν υποβληθεί, μεταξύ αυτών και τους δύο συνδυασμούς της Union Syndicale.

11 Στις 20 και 24 Οκτωβρίου 1994, δύο υποψήφιοι περιλαμβανόμενοι στους αντιπάλους συνδυασμούς υπέβαλαν ενώπιον της εφορευτικής επιτροπής ένσταση κατά της αποδοχής των δύο συνδυασμών της Union Syndicale.

12 Στις 3 Νοεμβρίου 1994, ο πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής πληροφόρησε τον πολιτικό γραμματέα της Union Syndicale ότι η επιτροπή είχε θεωρήσει τις ενστάσεις αυτές παραδεκτές, ότι, βάσει γνωμοδοτήσεως της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, έκρινε ότι η υποβολή δύο συνδυασμών από μία και την αυτή ΣΕΟ ήταν αντίθετη προς τον εκλογικό κανονισμό και ότι ζητούσε, ως εκ τούτου, από την Union Syndicale να υποβάλει έναν και μόνον συνδασμό.

13 Στις 7 Νοεμβρίου 1994, η Union Syndicale δέχθηκε να αποσύρει το συνδυασμό της «Research/Union Syndicale» και να τον υποβάλει με νέο τίτλο, υπό την προϋπόθεση ότι η εφορευτική επιτροπή θα παρείχε όλες τις εγγυήσεις για την οριστική έγκριση των δύο συνδυασμών.

14 Στις 8 Νοεμβρίου 1994, ο πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής απηύθυνε στον πολιτικό γραμματέα της Union Syndicale σημείωμα που τον πληροφορούσε ότι οι προϋποθέσεις που η τελευταία έθετε για να τροποποιήσει τον τίτλο του ενός συνδυασμού της δεν είχαν γίνει δεκτές και ότι, συνεπώς, ο συνδυασμός «Research/Union Syndicale» είχε αποκλεισθεί.

15 Στις 8 Νοεμβρίου 1994, ο προσφεύγων εμφανίστηκε ενώπιον της εφορευτικής επιτροπής για να ζητήσει την έγκριση της υποψηφιότητας του συνδυασμού «Research/Union Syndicale» υπό άλλο τίτλο μη περιέχοντα αναφορά στη συγκεκριμένη ΣΕΟ, πράγμα που ο πρόεδρος της επιτροπής αρνήθηκε.

16 Κατά του συνόλου αυτών των αποφάσεων ο προσφεύγων, επικεφαλής του συνδυασμού «Research/Union Syndicale», αφού υπέβαλε ένσταση ενώπιον της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε την κυρία προσφυγή.

Ως προς το νομικό μέρος

17 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν εκτιμά ότι το επιβάλλουν οι περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της προσβαλλομένης πράξεως ή τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων.

18 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις για προσωρινά μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του προ-

σωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να παρουσιάζουν προσωρινό χαρακτήρα υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ., προσφάτως, τη διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 1994, Société commerciale des potasses et de l'azote κατά Επιτροπής, Τ-88/94 R, Συλλογή σ. II-263).

Επιχειρήματα των διαδίκων

19 Προς στήριξη του βασίμου της κυρίας προσφυγής, ο προσφεύγων επικαλείται πέντε λόγους ακυρώσεως. Πρώτον, υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ελήφθησαν κατά παράβαση των άρθρων 7 και 18 του εκλογικού κανονισμού, τα οποία κατ' αυτόν παρέχουν απλώς στην εφορευτική επιτροπή την εξουσία να ελέγχει τις προτεινόμενες υποψηφιότητες και να απορρίπτει όσες δεν ανταποκρίνονται στις τιθέμενες από τον κανονισμό προϋποθέσεις, καθώς και την εξουσία να αποφαίνεται επί των αμφισβητήσεων που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια της εκλογικής διαδικασίας. Από τη στιγμή όμως που εγκριθούν οι υποψηφιότητες, η εφορευτική επιτροπή δεν έχει κατ' αυτόν την εξουσία να τροποποιεί τις αποφάσεις της.

20 Δεύτερον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ουδείς κανόνας του ΚΥΚ απαγορεύει την υποβολή πλειόνων συνδυασμών για την ίδια εκλογή εκ μέρους της ιδίας ΣΕΟ. Η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, βάσει της οποίας έλαβε τις αποφάσεις της η εφορευτική επιτροπή, δεν εξηγεί κατά ποίον τρόπο η ύπαρξη πολλών συνδυασμών και, επομένως, η αποδοχή της υποβολής περισσότερων από 27 ζευγών υποψηφίων από μία και την αυτή ΣΕΟ παραβιάζει το πνεύμα του εκλογικού συστήματος. Ο προσφεύγων παραδέχεται ότι αυτός ο πολλαπλασιασμός των συνδυασμών μπορεί να επηρεάσει την κατανομή των εδρών, αλλά θεωρεί ότι αυτό αποτελεί εγγενές αποτέλεσμα της λογικής του συστήματος. Εξάλλου, παρατηρεί ο προσφεύγων, είναι προφανές ότι οι μόνιμοι και μη μόνιμοι υπάλληλοι που δεν είναι μέλη κάποιας ΣΕΟ μπορούν να υποβάλουν όσους συνδυασμούς επιθυμούν, πράγμα που επίσης θα επηρέαζε την κατανομή των εδρών, χωρίς αυτό να προσκρούει στη λογική του συστήματος.

21 Τρίτον, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση της αρχής της ελευθερίας και της δημοκρατίας, στο μέτρο που η απαγόρευση υποβολής δύο συνδυασμών από μία ΣΕΟ περιορίζει την ελευθερία των υπαλλήλων να επιλέγουν τους αντιπροσώπους τους και εισάγει διάκριση σε σχέση προς τους μη συνδικαλισμένους υπαλλήλους, οι οποίοι μπορούν να υποβάλουν πολλούς συνδυασμούς.

22 Τέταρτον, ο προσφεύγων διατείνεται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ελήφθησαν κατά παραβίαση της αρχής της ελευθερίας του προσωπικού να εκφράσει τη γνώμη του. Ο πολλαπλασιασμός των υποψηφίων είναι σύμφωνος προς την επιταγή αυτή, καθόσον επιτρέπει την έκφραση όλων των απόψεων που υφίστανται στους κόλπους του προσωπικού. Επιπλέον, η υποβολή του συνδυασμού «Research/Union Syndicale» δικαιολογείται από την ύπαρξη εντός των υπηρεσιών της Επιτροπής ενός επιστημονικού και τεχνικού κλάδου με ειδικά προβλήματα και ανάγκες. Από το άρθρο 1, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ του ΚΥΚ, καθώς και από τη ρύθμιση που υιοθέτησε η Επιτροπή στις 27 Απριλίου 1988, περί της συστάσεως και λειτουργίας της επιτροπής προσωπικού, απορρέει γενική αρχή κατά την οποία όλες οι κατηγορίες συμφερόντων στους κόλπους του προσωπικού πρέπει να εκπροσωπούνται στην επιτροπή. Η υποβολή συνδυασμού αποτελούμενου από υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου είναι ένας τρόπος να υλοποιηθεί η αρχή αυτή.

23 Πέμπτον, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση της αρχής της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της αρχής της εκλογιμότητας όλων των υπαλλήλων, στο μέτρο που η απαγόρευση της υποβολής περισσοτέρων από έναν συνδυασμών από κάθε ΣΕΟ υποχρεώνει τα μέλη τους, που είναι δυνάμει υποψήφιοι πέραν του 27ου ζεύγους υποψηφίων, να επιλέξουν μεταξύ του να εγκαταλείψουν την οργάνωσή τους και να συμμετάσχουν σε ανεξάρτητο συνδυασμό αφενός και του να παραιτηθούν από την υποβολή της υποψηφιότητάς τους αφετέρου. Η τρίτη από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η οποία απέρριψε την υποψηφιότητα του συνδυασμού «Research/Union Syndicale» υπό άλλο τίτλο, ελήφθη κατά παραβίαση τόσο της αρχής της εκλογιμότητας όλων των υπαλλήλων, όσο και εκείνης της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, δεδομένου ότι η αλλαγή τίτλου υπήρξε συνέπεια των προηγουμένων αποφάσεων της εφορευτικής επιτροπής, οι οποίες εξέφραζαν αντιρρήσεις ως προς τη χρησιμοποίηση του τίτλου «Union Syndicale» και από τους δύο συνδυασμούς.

24 Όσον αφορά την απόδειξη του επείγοντος των αιτουμένων μέτρων και την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, ο προσφεύγων επικαλείται το γεγονός ότι οι εκλογές έχουν ορισθεί για τις 22, 23 και 24 Νοεμβρίου 1994 και ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις στερούν τόσο από αυτόν, όσο και από τους υπολοίπους υποψηφίους του ιδίου συνδυασμού, το δικαίωμα να εκλεγούν. Εξάλλου, εάν το Πρωτοδικείο δεν διατάξει προσωρινά μέτρα, υπάρχει κίνδυνος ακυρώσεως των εκλογών μετά την εκδίκαση της ουσίας της υποθέσεως, πράγμα που θα προκαλούσε σοβαρή διατάραξη της λειτουργίας του οικείου οργάνου. Αντιθέτως, η αποδοχή του αιτήματος περί προσωρινών μέτρων δεν θα προκαλούσε καμία βλάβη στην Επιτροπή, δεδομένου ότι η απερχόμενη επιτροπή προσωπικού θα παρέμενε στη θέση της έως τις επόμενες εκλογές.

25 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, απαντώντας στον πρώτο λόγο ακυρώσεως του προσφεύγοντος, ότι η εφορευτική επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 18 του εκλογικού κανονισμού, έχει το καθήκον να εγγυάται τη νομιμότητα της διεξαγωγής των εκλογών. Εφόσον της υποβλήθηκαν δύο ενστάσεις προερχόμενες από υποψηφίους εγγεγραμμένους σε άλλους συνδυασμούς, η εφορευτική επιτροπή είχε, κατά την Επιτροπή, την εξουσία να ανακαλέσει την πράξη με την οποία είχε εγκριθεί η υποψηφιότητα των δύο συνδυασμών, δεδομένου ότι επρόκειτο για πράξη παράνομη.

26 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο προσφεύγων είναι ο πρώτος που παραδέχεται ότι η υποβολή επιπλέον συνδυασμών μπορεί να επηρεάσει την κατανομή των εδρών. Κατά την Επιτροπή, στην προκειμένη περίπτωση, το γεγονός αυτό είναι αποτέλεσμα όχι της λειτουργίας του εκλογικού συστήματος, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, αλλά του πολλαπλασιασμού των συνδυασμών της κάθε πολιτικής οικογενείας. Ο πολλαπλασιασμός παραβιάζει το καθοριζόμενο από τον εκλογικό κανονισμό όριο των 27 υποψηφίων και 27 αναπληρωματικών ανά συνδυασμό ή ομάδα που κατεβαίνει στις εκλογές, όριο το οποίο δικαιολογείται από την ανάγκη εξασφαλίσεως ισότητας ευκαιριών μεταξύ των υποψηφίων.

27 Ως απάντηση στον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο περιορισμός του αριθμού των προτεινομένων από κάθε συνδικαλιστική οργάνωση συνδυασμών ουδόλως περιορίζει την ελευθερία των υπαλλήλων να επιλέγουν τους αντιπροσώπους τους.

28 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή διαβεβαιώνει ότι οι ισχύουσες διατάξεις εγγυώνται σε όλες τις κατηγορίες και σε όλους τους κλάδους υπαλλήλων την αρμόζουσα αντιπροσώπευση κατά τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού. Εξάλλου, διαβεβαιώνει η Επιτροπή, λιγότεροι από τους μισούς υποψηφίους του συνδυασμού «Research/Union Syndicale» είναι μέλη του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου.

29 Απαντώντας στον πέμπτο λόγο ακυρώσεως του προσφεύγοντος, η Επιτροπή αρνείται ότι ο περιορισμός των συνδυασμών παραβιάζει τη συνδικαλιστική ελευθερία και την αρχή κατά την οποία όλοι οι υπάλληλοι είναι εκλόγιμοι. Η άρνηση του προέδρου της εφορευτικής επιτροπής να αποδεχθεί τον συνδυασμό με άλλο τίτλο δικαιολογείται από την ανάγκη να αποκρουσθεί μια προσπάθεια συγκαλυμμένης παραβάσεως της απαγορεύσεως πολλαπλασιασμού των συνδυασμών. Η απόφαση αυτή δεν θίγει καμία δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, στο μέτρο που ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλεστεί την ύπαρξη σαφών εγγυήσεων εκ μέρους της διοικήσεως. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι δυνατό να υπάρξει παραβίαση της αρχής περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε περίπτωση παράνομης καταστάσεως, όπως εν προκειμένω.

30 Τέλος, η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας του προσφεύγοντος και διατείνεται ότι η λήψη των αιτουμένων μέτρων θα βλάψει τα συμφέροντα του προσωπικού, στο μέτρο που η παρούσα επιτροπή θα εξακολουθήσει να ασκεί τα καθήκοντά της μέχρι το τέλος της κυρίας δίκης, με περιορισμένες εξουσίες προς διεκπεραίωση των τρεχουσών υποθέσεων.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

31 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής, προκειμένου να εκτιμήσει το επείγον της ανάγκης να ληφθούν προσωρινά μέτρα, οφείλει να εξετάσει αν η εκτέλεση των επιδίκων πράξεων, προ της εκδόσεως της επί της ουσίας αποφάσεως, είναι ικανή να επιφέρει, για τον διάδικο που ζήτησε τη λήψη των μέτρων, ανεπανόρθωτη ζημία, που να μην μπορεί να αποκατασταθεί ακόμη και αν η προσβαλλόμενη πράξη ακυρωθεί από το Πρωτοδικείο. Τα αιτούμενα μέτρα δεν πρέπει, εν πάση περιπτώσει, παρά τον προσωρινό χαρακτήρα τους, να είναι δυσανάλογα προς το συμφέρον του καθού προς εκτέλεση των εν λόγω πράξεων, έστω και όταν αυτές αποτελούν αντικείμενο ένδικης προσφυγής (βλ. τη Διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1994, Ryan-Sheridan κατά ΕΙΒΣΖΕ, T-589/93 R, Συλλ. Υπ. Υπ. 1994, σ. II-257).

32 Συναφώς, είναι αναντίρρητο ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι εκλογές του τοπικού τομέα Βρυξελλών της επιτροπής προσωπικού θα πραγματοποιούνταν στις 22, 23 και 24 Νοεμβρίου 1994, ο επείγων χαρακτήρας των αιτουμένων μέτρων είναι προφανής.

33 Πρέπει εν συνεχεία να σημειωθεί ότι, εν όψει των στοιχείων που διαθέτει ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής και χωρίς να απαιτείται να κριθεί το εκ πρώτης όψεως βάσιμο των επιχειρημάτων του προσφεύγοντος που φέρονται να δικαιολογούν την υποβολή δύο συνδυασμών από μία και την αυτή ΣΕΟ, είναι αναντίρρητο ότι ορισμένες από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις είχαν ως πρακτικό αποτέλεσμα να εμποδίσουν τον προσφεύγοντα να κατέλθει στις εκλογές μετέχοντας σε συνδυασμό του οποίου ο τίτλος δεν ανήκε σε κάποια ΣΕΟ.

34 Όταν οι διάδικοι ρωτήθηκαν σχετικώς, κατά τη συνεδρίαση της 18ης Νοεμβρίου, συμφώνησαν ως προς τη δυνατότητα που παρέχει ο εκλογικός κανονισμός στους μονίμους και μη μονίμους υπαλλήλους να υποβάλλουν συνδυασμούς για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού, εκτός του πλαισίου των ΣΕΟ.

35 Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις επομένως θα μπορούσαν, εκ πρώτης όψεως, να συνιστούν προσβολή του δικαιώματος του εκλέγεσθαι στην επιτροπή προσωπικού, το οποίο αναγνωρίζεται σε κάθε υπάλληλο από το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ του ΚΥΚ και στους μη μονίμους υπαλλήλους που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις από το άρθρο 7 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η φύση του δικαιώματος αυτού έχει ως αποτέλεσμα η προσβολή του να συνιστά ενδεχομένως σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εις βάρος των δικαιούχων. Πρέπει συνεπώς να αποφευχθεί το ενδεχόμενο επελεύσεως μιας τέτοιας ζημίας, χωρίς βεβαίως οι υπάλληλοι που επιθυμούν να μετάσχουν στις εκλογές να τεθούν σε μειονεκτική θέση.

36 Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένης υπόψη της φύσεως της διαδικασίας, απλά μέτρα αναστολής δεν θα ήταν ικανά να παράσχουν στους διαδίκους τη δέουσα επανόρθωση. Πράγματι, σε περίπτωση που ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διατάξει την αναστολή της εν εξελίξει εκλογικής διαδικασίας, όπως ζητεί ο προσφεύγων, η παρούσα επιτροπή θα εξακολουθήσει να ασκεί καθήκοντά της μέχρι το τέλος της κυρίας δίκης, πράγμα που θα στερήσει από τους μη μονίμους υπαλλήλους, κατά τη διάρκεια όλης αυτής της διαδικασίας, τη δυνατότητα να εκφράσουν δια της εκλογικής οδού τη γνώμη τους επί της ανανεώσεως της επιτροπής προσωπικού, της οποίας η εντολή θα έχει στο μεταξύ εκπνεύσει. Επιπλέον, εφόσον οι διάδικοι δεν συμφωνούν ως προς τη φύση των εξουσιών της επιτροπής σε μια τέτοια περίπτωση, τυχόν αναστολή θα γεννούσε δυσκολίες για την ομαλή λειτουργία των αντιπροσωπευτικών οργάνων των υπαλλήλων. Η στάθμιση των υπαρχόντων συμφερόντων επομένως επιβάλλει να διαταχθεί η αναστολή της εκλογικής διαδικασίας, με ταυτόχρονη αναβολή των εκλογών, και να επιτραπεί η υποβολή νέων υποψηφιοτήτων, ακόμη και αυτής του προσφεύγοντος.

37 Όταν οι διάδικοι ρωτήθηκαν, κατά τη συνεδρίαση της 18ης Νοεμβρίου 1994, περί των πρακτικών συνεπειών του ενδεχομένου ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής να διατάξει τη λήψη των ανωτέρω μέτρων, τη συμφώνησαν ως προς την ανάγκη να ανασταλεί, σε περίπτωση όπως η παρούσα, η εκλογική διαδικασία και να επαναρχίσει τρέχουσα η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού, σύμφωνα με διαδικασία που θα καθορίσει ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής.

38 Εν όψει των ανωτέρω, πρέπει να καθορισθεί ως εξής ο τρόπος της εκ νέου κινήσεως της εκλογικής διαδικασίας, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του ισχύοντος εκλογικού κανονισμού. Σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού, οι ήδη γενόμενοι δεκτοί από την εφορευτική επιτροπή συνδυασμοί δεν υπόκεινται σε ανάκληση εκ μέρους των υποψηφίων. Η εφορευτική επιτροπή θα τάξει νέα προθεσμία έξι εργασίμων ημερών για την υποβολή νέων συνδυασμών υποψηφίων. Ο τίτλος τους δεν θα πρέπει να είναι τέτοιος που να συγχέεται με τον τίτλο των ήδη γενομένων δεκτών από την εφορευτική επιτροπή συνδυασμών, ούτε των ΣΕΟ από τις οποίες προέρχονται. Αν παραστεί ανάγκη, η εφορευτική επιτροπή θα ασκήσει, έναντι των νέων συνδυασμών, τις εξουσίες που της παρέχονται από τον εκλογικό κανονισμό και, ιδίως, από το άρθρο 7. Θα ορίσει τη νέα ημερομηνία των εκλογών, η οποία θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη στην ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει η προθεσμία υποβολής νέων συνδυασμών υποψηφίων.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Αναστέλλει τη διαδικασία για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού του τοπικού τομέα Βρυξελλών της Επιτροπής.

2) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του εκλογικού κανονισμού, οι ήδη γενόμενοι δεκτοί την εφορευτική επιτροπή συνδυασμοί δεν υπόκεινται σε ανάκληση εκ μέρους των υποψηφίων.

3) Η εφορευτική επιτροπή θα τάξει το συντομότερο νέα προθεσμία έξι εργασίμων ημερών για την υποβολή νέων συνδυασμών υποψηφίων. Ο τίτλος τους δεν θα πρέπει να είναι τέτοιος που να συγχέεται με τον τίτλο των ήδη γενομένων δεκτών από την εφορευτική επιτροπή συνδυασμών, ούτε των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων των ευρωπαίων υπαλλήλων από τις οποίες προέρχονται.

4) Ο προσφεύγων θα μπορεί να κάνει χρήση των διατάξεων του κεφαλαίου 3 υπό τους ιδίους όρους με οποιονδήποτε άλλο υποψήφιο.

5) Αν παραστεί ανάγκη, η εφορευτική επιτροπή θα ασκήσει, έναντι των νέων συνδυασμών, τις εξουσίες που της παρέχονται από τον εκλογικό κανονισμό και, ιδίως, από το άρθρο 7.

6) Οι εκλογές θα διεξαχθούν την ορισθησομένη από την εφορευτική επιτροπή ημερομηνία, η οποία θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη στην ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει η προθεσμία του κεφαλαίου 3.

7) Κατά τα λοιπά, όλες οι διατάξεις του εκλογικού κανονισμού εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή.

8) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Νοεμβρίου 1994

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

H. Jung — J. L. Cruz Vilaça